

Πρωτοχρονιά στον ακριτικό Έβρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

«" Ο τῶν αἰώνων ποιητής καί Δεσπότης" μᾶς ἀξιώνει καί πάλι νά ζοῦμε καί νά χαιρόμεθα μέσα στήν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας τήν συμβατική ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου. Μία καινούργια χρονιά ἀρχίζει. Ἕνας καινούρ-γιος σταθμός στήν ζωὴ μας. Μία εὐκαιρία γιά ὅλους μας γιά νέες ἀποφάσεις, στρατηγικές, ὁραματισμούς, προγραμματισμούς καί χρονοδιαγράμματα γιά δημιουργία. Δέν πρέπει νά διαφεύγει, ὅμως ,τῆς προσοχῆς μας ὅτι ὁ χρόνος εἶναι φοβερά συνεσταλμένος. Εἶναι λίγος καί μικρός μπροστά σέ ὅλα αὐτά πού ὀνειρευόμεθα γιά τό μέλλον....» γράφει, μεταξύ ἄλλων στο **Πρωτοχρονιάτικο Μήνυμά του ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος ιερούργησε την Πρώτη του Νέου Έτους στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου.**

Και συνεχίζει ο Σεβασμιώτατος· «Μέ τά ἐγκαίνια τῆς νέας αὐτῆς περιόδου ἐπιτακτική προβάλλεται ἡ ἀνάγκη νά ἐξαγοράσουμε τόν χρόνο, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου "ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι" (Ἐφεσ. 5,16). Ἐξαγορά μέ διάθεση δημιουργίας, μέ πνεῦμα βαθιάς

πίστεως στην Πρόνοια του Θεού, για μία πνευματικότερη θεώρηση της ζωής. Έξαγορά, άκομη, μέ έργα αγάπης και θυσίας έχοντας την σφραγίδα της γνησιότητας και της παρουσίας του Θεού...

»Οί αντιλήψεις των ανθρώπων για τον χρόνο και την σπουδαιότητά του στην διάρκεια των αιώνων ήταν και είναι διαφορετικές. Οί αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν τον χρόνο αντίδικο του ανθρώπου, έχθρο δηλαδή, που από τη φύση του είναι έναντίον της ζωής. Γι' αυτό τον φαντάσθηκαν ως πατέρα άστοργο που τρώει τά παιδιά του μόλις τά δεϊ νά μεγαλώνουν. Έτσι ο χρόνος έγινε ο μυθικός Θεός Κρόνος! Για τον είδωολάτρη χρόνος σημαίνει φθορά, γηρατειά, θάνατος. Σέ μία τέτοια αντίληψη φυσικό είναι ο άνθρωπος νά λέει μέ κυνισμό: «φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γάρ αποθνήσκομεν.....

»Σ' αυτή την κοντόφθαλμη και άπαισιόδοξη αντίληψη του χρόνου ο Χριστιανισμός αντιπαραθέτει την δική του θεώρηση. Άν και ο κόσμος και ο άνθρωπος δημιουργήθηκαν έν χρόνω, έν τούτοις ο άνθρωπος υπερβαίνει τον χρόνο, γιατί δημιουργήθηκε «κατ' εικόνα και όμοίωσιν Θεού», και ο Θεός είναι προαιώνιος και άχρονος. Ο χρόνος για τον χριστιανό δέν είναι φθορά. Ο χρόνος είναι πρόσκληση και εύκαιρία.

»Θά μπορούσαμε έδω νά ποϋμε ότι ένω ο χρόνος είναι ή ήθικώς άσχετη μαθηματική ροή των ήμερών, ο "καιρός" είναι ή προθεσμία της Θείας Προνοίας, που άν χαθεί άνεκμετάλλευτη, χάνονται μαζί της "καίρια" πράγματα για τον άνθρωπο, δηλαδή ούσιαστικά, όχι δευτερεύοντα και έπουσιώδη. Ο "καιρός" λοιπόν δέν είναι τό αντίθετο της αιωνιότητας, αλλά ή αιωνιότητα ως προθεσμία ευθύνης...»

Κλείνει, τέλος, το Μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος: "Άδελφοί μου, μέ έλπίδα και χαρά άς πορευθοϋμε στην και-νούργια χρονιά. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ή ζωή είναι στίβος, έχει αγώνες και κόπο και άγωνίες. Μέ έλπίδα άς τά αντιμετωπίσουμε όλα. Μέ χαρά άς στρέψουμε τό βλέμμα μας προς την αιωνιότητα, ώστε αυτά τά όποια συμβαίνουν σ' αυτήν την ζωή νά αποκτήσουν τίς σωστές διαστάσεις τους.

»Την καινούργια χρονιά, άς χρησιμοποιήσουμε ως όπλο την προσευχή, για νά επικοινωνοϋμε μυστικά μέ τον Οϋρανό, για νά γεμίζουμε από έλπίδα, χαρά και αίσιοδοξία. Άς χρησιμοποιήσουμε την έλπίδα, που είναι ο Χριστός, ως άγκυρα ασφαλή και βεβαία, που θά μάς δίδει αίσιοδοξία και άντοχή για νά προσπαθοϋμε για τό καλύτερο.»

Μετά την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας, επί τη εορτή της Περιτομής του Κυρίου και τη μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου, ακολούθησε η **Δοξολογία επί τη Πρώτη του Νέου Έτους και η κοπή της Βασιλόπιτας**

. Την Πρωτοχρονιάτικη Θεία Λειτουργία παρακολούθησαν· ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Διδυμοτείχου Στρατηγός Κωνσταντίνος Καραμανίδης, εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και πλήθος κόσμου.

κολουθίας του Μεγάλου Εσπερινού
ον Ορεστιάδος και στη συνέχεια
παρισταμένους υγεία, δύναμη και

